

Til §§ 51-54.

Bestemmelserne svarer til 1959-lovens §§ 29-32.

Til kapitel XI.

Kapitlet er en udbygning af 1959-lovens kap. VII om tilvejebringelse af erstatningslejligheder.

Et vigtigt led i arbejdet med at øge saneringsvirksomheden vil det være at sikre genhusningsmulighed for de husstande, der bliver husvilde, hvad enten dette skyldes en egentlig sanering eller et forbud imod benyttelsen af lejligheder i henhold til loven om boligtilsyn.

Hidtil er denne side af saneringerne blevet løst hovedsagelig gennem de lejligheder, der i forbindelse med ydelse af statsstøtte efter lov om boligbyggeri klausuleres til dette formål (og til fremskaffelse af erstatningsboliger for husstande, som bebop lejligheder, der må rømmes som følge af gennemførelsen af gade- og vejanlæg og andre offentlige anlæg). Denne ordning foreslås opretholdt, men for at sikre et større antal lejligheder, der er forbeholdt familier, der bliver husvilde, og for at skabe valgmulighed for disse familier, dels mellem gamle og nye lejligheder, dels mellem lejligheder, der ligger i de ældre kvarterer og i nybyggeriet, foreslås reglerne suppleret med nogle yderligere bestemmelser. Der er derfor i lovforslaget opstillet en række alternative muligheder for genhusning af den enkelte husstand:

1. Den husstand, der bliver husvild, har en egen interesse i at søge sig en bolig af en sådan beskaffenhed og beliggenhed, som husstanden måtte foretrække. For at give sådanne husstande bedre muligheder for at kunne opnå lejligheder der, hvor de søger dem, indeholder lovforslaget i § 58 en regel om, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at udlejning af lejligheder til sådanne husstande kan ske uden boliganvisningsudvalgets godkendelse, når det ved en attest er dokumenteret, at de pågældende omfattes af disse bestemmelser.

Den omstændighed, at de pågældende bolig-søgende på forhånd er godkendt af det offentlige som lejere, skønnes at ville stimulere udlejernes interesse i at modtage disse husstande.

2. Som nævnt forudsættes også i fremtiden klausuleret et vist antal lejligheder i nybyggeriet i områder, hvor der skønnes behov herfor, således at der ved tilsagn om statsstøtte til nyt boligbyggeri i disse områder i almindelighed kræves, at en andel — f. eks. 25 pct. — af disse lejligheder skal udlejes til husstande, der er blevet husvilde enten som følge af sanerings- eller kondemnerings-

virksomhed eller på grund af ejendommens nedrivning i forbindelse med offentlige anlæg.

Endvidere forudsættes ved ændringer i lov om boligbyggeri åbnet mulighed for inden for en ramme på 1.000 lejligheder årligt at give tilsagn om yderligere almennyttigt byggeri med henblik på fremskaffelse af lejligheder til genhusning af saneringsramte.

Det er ikke tanken, at de lejligheder, der således forbeholdes til genhusning af saneringsramte, direkte skal udlejes til sådanne. Hvor disse ønsker det, kan der ske direkte indflytning, men hvor husstandene selv ønsker ældre lejligheder, vil andre kunne komme ind i de nye lejligheder, mod at deres hidtidige lejlighed stilles til disposition for de husstande, for hvem de nye lejligheder er reserveret. Ved denne rokeringsmetode opnås en spredning af de udsanerede og muligheden for i videre omfang at kunne efterkomme konkrete ønsker om bolig.

Det øgede plejehjemsbyggeri, der søges tilvejebragt ved et forslag til ændringer i boligbyggeriloven, vil ligeledes øge genhusningsmulighederne for de udsanerede i det omfang, disse opfylder betingelserne for optagelse på plejehjem. Der søges dog ikke i loven tilvejebragt hjemmel til, at et bestemt antal plejehjemspladser skal forbeholdes udsanerede, men dels forventes der etableret samarbejde herom mellem det nedenfor nævnte erstatningsboligudvalg og plejehjemsinstitutionerne, dels vil der i tilsagnene om statsstøtte til plejehjem kunne optages en bestemmelse om, at der skal tages rimeligt hensyn til ansøgere, der bliver husvilde som følge af sanering.

3. I princippet kommet genhusningspligten som hidtil til at påhvile kommunalbestyrelsen. Herudover foreslås det (ved vedtægtsbestemmelser og ved vilkår i tilsagnene om offentlig støtte til sanering) pålagt alle, som medvirker ved en sanering, pligt til at bidrage til genhusning af udsanerede. For at lette opfyldelsen af denne pligt foreslås den kombineret med en ret til anvisning til de under pkt. 2 nævnte lejligheder, såfremt erstatningsboligudvalget ikke har brug for dem til formålet på et givet tidspunkt. Der åbnes herved mulighed for at „premiere“ de ejere, der har klaret genhusningsproblemet ved hjælp af ældre ledige lejligheder med en indstillingsret til de reserverede lejligheder i nybyggeriet, der som følge heraf ikke skal anvendes til genhusning. Denne ordning vil også bidrage til at fremme den under pkt. 2 nævnte tilsigtede rokering.

4. Til at forestå genhusningspligtens opfyldelse foreslås der i § 56 hjemlet adgang for den enkelte